

Kniha Daniel – sto sedemdesiatpäť

Oslávený Kristus: Prorocké paralely v Danielovi a Zjavení

Jeff Pippenger

2024-04-05

Videnie Krista v desiatej kapitole knihy Daniel je tým istým videním, ktoré videl Ján v Zjavení. Bolo to videnie „marah“, ktoré je ženským vyjadrením videnia „mareh“ o zjavení Krista. „Mareh“ je videnie dvetisícristo rokov a jeho základný význam je „zjav“. „Zjavenie“ Krista u Daniela i u Jána bolo v oboch prípadoch videním osláveného Krista.

A dvadsiateho štvrtého dňa prvého mesiaca, keď som bol pri brehu veľkej rieky, ktorá sa volá Chiddekel, pozdvihol som svoje oči a hľadel som, a hľa, istý muž, odetý do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli opásané rýdzim zlatom z Úfazu. Jeho telo bolo ako chryzolit a jeho tvár ako vzhľad blesku, jeho oči ako ohnivé fakle, jeho ramená a jeho nohy ako lesk lešteného bronzu a hlas jeho slov ako hlas zástupu. Daniel 10:4–6.

Slovo „mareh“, ktoré znamená „vzhľad“, je v tomto úseku preložené ako „vzhľad blesku“. Toto slovo je v desiatej kapitole použité štyrikrát; dvakrát je preložené ako „videnie“ a dvakrát ako „vzhľad“. Ešte trikrát je použité vo svojom ženskom rode. Slovo „marah“ je ženským vyjadrením videnia „vzhľadu“. Je definované ako „zrkadlo“ a je to „kauzatívne“ príslovkové určenie, ktoré spôsobuje, že sa niečo stane, keď je to videné.

Príslovka príčiny je odvodená od prídavného mena, ktoré spôsobuje, že sa niečo udeje, alebo vyvoláva určitý účinok. V jazyku a gramatike sa tento pojem často vzťahuje na slovesá alebo konštrukcie, ktoré vyjadrujú myšlienku, že niekto alebo niečo spôsobí, aby niekto alebo niečo vykonal určitý dej alebo zakúsilo určitý stav.

Napríklad vo vete „She made him laugh“ je sloveso „made“ kauzatívne, pretože vyjadruje, že podmet (ona) spôsobil, aby predmet (on) vykonal dej (smiech).

„Dal som si opraviť auto.“ (V tejto vete podmet „ja“ spôsobil, že činnosť opravy auta vykonal niekto iný.)

„Prinútila svojich študentov učiť sa na skúšku.“ (Tu podmet „ona“ spôsobil, že sa jej študenti zapojili do činnosti učenia sa na skúšku.)

„Dal sa ostrihať.“ (V tomto prípade podmet „On“ spôsobil, že úkon ostrihania jeho vlasov vykonal niekto iný.)

„Spoločnosť dala budovu zrekonštruovať.“ (V tejto vete spoločnosť spôsobila, že činnosť rekonštrukcie budovy vykonal niekto iný.)

„Prinútime deti, aby pomáhali s domácimi prácami.“ (Tu podmet „my“ zamýšľa spôsobiť, aby sa deti zapojili do činnosti pomáhania s domácimi prácami.) V každom z týchto príkladov kauzatívne slovesá (had, made, got, get) naznačujú, že podmet spôsobuje, aby niekto iný vykonal činnosť

určenú hlavným slovesom (repaired, study, cut, renovated, help).

Vízia „mareh“ zjaveniu, keď je vyjadrená v ženskom rode ako „marah“ a je definovaná ako „zrkadlo“, poukazuje na to, že v tých, ktorí hľadajú na víziu osláveného Krista, sa táto vízia reprodukuje. Keď Daniel uvidel „zjav“ Krista ako blesk, jedna trieda osôb v strachu utiekla, no v Danielovi to spôsobilo zázračnú vnútornú premenu.

A ja, Daniel, som jediný videl to videnie; muži, ktorí boli so mnou, to videnie nevideli; padlo však na nich veľké chvenie, takže utekali a skrývali sa. Preto som zostal sám a videl som toto veľké videnie, a nezostala vo mne nijaká sila; lebo moja tvárnosť sa vo mne obrátila na porušenosť a nezachoval som si nijakú silu. Daniel 10:7, 8.

Pravda je vyjadrená hebrejským slovom „pravda“, ktoré je utvorené z prvého, trinásteho a posledného písmena hebrejskej abecedy. Prvé písmeno a posledné písmeno sú pre Krista vždy totožné, lebo Alfa i Omega vždy predstavuje koniec spolu so začiatkom. Prostredné, čiže trináste písmeno, predstavuje vzburu. Daniel hovorí: „Ja, Daniel, som jediný videl videnie,“ no muži, ktorí boli s Danielom a žili vo vzburu, „videnie nevideli“. Preto Daniel „jediný“ „videl to veľké videnie“. Na začiatku i na konci Daniel jediný videl videnie a druhá zmienka spôsobila, že tí, ktorí utiekli, prejavili svoju vzburu. Daniel predstavuje Boží ľud v posledných dňoch, ktorý je premenený na obraz Krista prostredníctvom procesu hľadania na Jeho obraz. Máme hľadiť na videnie „zrkadla“.

„Musíme mať poznanie Boha zo živej skúsenosti. Ak budeme pokračovať v poznávaní Hospodina, spoznáme, že jeho vychádzanie je pripravené ako ranná zora. Kristus nás vyzýva, aby sme boli naplnení všetkou plnosťou Božou. Potom môžeme pravdivo predstavovať dokonalosť kresťanského náboženstva. ‚Kto sa však napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky; ale voda, ktorú mu dám, sa v ňom stane prameňom vody vyvierajúcej do večného života,‘ vyhlasuje Spasiteľ. Kristus chce, aby sme boli jeho spolupracovníkmi. Keď budeme vyprázdnení od seba samých, dá nám svoju milosť, aby sme ju odovzdávali iným. Dve olivové ratolesti, ktoré cez dve zlaté rúry vylievajú zo seba zlatý olej, iste zásobia očistené nádoby svetlom, útechou, nádejou a láskou pre tých, ktorí sú v núdzi. Bohu musíme preukazovať viac než len občasnú službu. Môžeme to však robiť len vtedy, ak sa učíme od Ježiša a pestujeme jeho krotkosť a pokoru srdca. Ukryme sa v Bohu. Dôverujme mu. Zostávajme v Kristovi. Potom sa všetci my, ‚s odhalenou tvárou hľadiac ako v zrkadle na slávu Pánovu, premieňame na ten istý obraz od slávy k sláve‘ — od charakteru k charakteru. Boh neočakáva nemožnosti od teba ani odo mňa. Hľadiac na neho, môžeme byť premenení na jeho obraz.“ Signs of the Times, 25. apríla 1900.

V Danielovej desiatej a deviatej kapitole Gabriel poskytuje Danielovi výklad vonkajších i vnútorných prorockých videní a Danielovo prvé vyhlásenie v prvom verši desiatej kapitoly je, že porozumel obom videniam, predstaveným ako „vec“ a „videnie“. Toto porozumenie prijal na konci dvadsaťjeden dní, počas ktorých bol v smútku. Tých dvadsaťjeden dní sa završilo príchodom archanjela Michaela. Číslo dvestodvadsať a číslo dvadsaťdva, ktoré je jednou desatinou čiže desiatkom z dvestodvadsiatich, je symbolom spojenia Božstva s ľudstvom, a práve na dvadsiaty druhý deň bol Daniel premenený na obraz Krista.

Nejedol som nijaký lahodný chlieb, ani mäso, ani víno nevošlo do mojich úst, ani som sa vôbec nepomazal, kým sa nenaplnili celé tri týždne. A dvadsiateho štvrtého dňa prvého mesiaca, keď som bol pri brehu veľkej rieky, ktorou je Hidekel, pozdvihol som svoje oči a hľadel som, a hľa, istý muž, odetý v ľanovom rúchu, a jeho bedrá boli opásané rýdzim zlatom z Úfaza. Daniel 10:3–5.

Daniel predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorý prostredníctvom Božieho prorockého Slova rozpoznal, že bol rozptýlený, a ktorý žiali nad svojím rozptýleným stavom a hľadá svetlo. Ich rozptýlený stav je znázornený ako údolie mŕtvych suchých kostí v tridsiatej siedmej kapitole Ezechiela. Kosti sú mŕtve a sú rozptýlené, ale sú označené ako dom Izraelov. Dom Izraelov posledných dní je sto štyridsaťštyri tisíc. Sú rozptýlení, presne tak, ako to Daniel rozpoznal z kníh Jeremiáša a Mojžiša. V Ezechielovi mŕtvi označujú, že si uvedomujú svoj stav.

Potom mi riekol: Syn človeka, tieto kosti sú celý dom Izraela. Hľa, hovoria: Naše kosti vyschli a naša nádej zanikla; sme odrezaní od svojich častí. Ezechiel 37,11.

Dom Izraela, ktorým sú kosti, vyhlasuje, že sú „odrezaní od svojich dielov“. Uvedomili si svoj rozptýlený stav. Dom Izraela posledných dní napĺňa podobenstvo o desiatich pannách do najmenšieho písmena a v milleritských dejinách je naplnenie poznania, že boli odrezaní od svojich dielov, stotožnené s okamihom, keď múdre panny prišli k porozumeniu, že sa nachádzajú v čase meškania, a tiež že čas meškania bol osobitným obdobím podobenstva. Tí v Ezechielovi, ktorí si uvedomujú svoj rozptýlený stav, sú tí, ktorí po prvom sklamaní spoznali, že sa nachádzali v čase meškania.

Danielov smútok počas dvadsiatich jedného dní predstavuje tak Ezechielove kosti, ako aj múdre z podobenstva o desiatich pannách. Po dvadsiatich jednom dni, na dvadsiaty druhý deň, zostúpil Michael a Danielovi bolo dané videnie osláveného Krista, ktoré premenilo Daniela na Kristov obraz. Aj múdre panny a mŕtve kosti musia prejsť premenou, ktorá sa uskutočňuje prostredníctvom videnia v zrkadle.

Daniel, Ezechielove suché kosti a múdre panny z milleritskej histórie, to všetko sa zhoduje s dvoma svedkami, ktorí sú zabití v jedenástej kapitole Zjavenia. Mojžiš a Eliáš boli zabití, ale na konci troch a pol symbolického dňa mali byť vzkriesení. Mojžiša vzkriesil Michael, ako je uvedené v liste Júdu.

No archanjel Michal, keď sa sporil s diablom a priechil sa o Mojžišovo telo, neodvážil sa vyniesť proti nemu rúhavý súd, ale povedal: Nech ťa Pán pokarhá. Júda 1:9.

V desiatej kapitole Daniela prijíma Daniel víziu zrkadla, keď Michael zostupuje po dvadsiatich jednom dňoch smútenia. Je to hlas Michaela, ktorý vzkriesi mŕtvych.

Lebo sám Pán zostúpi z neba s povelom, s hlasom archanjela a s Božou poľnicou; a mŕtvi v Kristovi vstanú najprv. 1. Tesaloničanom 4:16.

Desiata kapitola knihy Daniel označuje prechod od laodicejského hnutia tretieho anjela k filadelfskému hnutiu tretieho anjela. Je v súlade s dvoma svedkami zo zjavenia, kapitoly jedenástej, so suchými kosťami z Ezechiela, kapitoly tridsiatej siedmej, s múdrymi pannami v

podobnosti o desiatich pannách a s mileritmi, ktorí toto podobnosť naplnili. Gabriel podal výklad veľkého videnia ako v zrkadle a pritom dokončil dielo výkladu, ktoré začal v deviatej kapitole. Výklad bol uskutočnený tým, že Gabriel označil prorocké dejiny nachádzajúce sa v jedenástej kapitole, ktoré sa v skutočnosti ťahajú až do prvých troch veršov dvanástej kapitoly. Potom je Danielovi vo štvrtom verši dvanástej kapitoly povedané, aby svoju knihu zapečatil.

V Danielovi v desiatej kapitole „riadok za riadkom“ Daniel predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorý je tiež v druhej kapitole knihy Daniel zobrazený ako ten, čo sa usilovne snaží (pod hrozbou smrti) porozumieť vonkajšiemu prorockému posolstvu, znázornenému Nabuchodonozorovým tajným obrazom šeliem. Zároveň sa usiluje porozumieť videniu vnútorného prorockého posolstva, znázorneného dvetisícristo dňami. Po dvadsiatich jednom symbolických dňoch smútenia v desiatej kapitole je napokon predstavený ako ten, kto porozumel obom zjaveniam. K jeho porozumeniu dochádza vtedy, keď zostupuje archanjel a on je trikrát dotknutý.

Jeho skúsenosť s Michaelom, videnie Michaela, ktoré vidí iba on sám, ho pripravuje na prijatie úplného výkladu vnútorných i vonkajších prorockých videní. Táto skúsenosť je predložená, riadok za riadkom, veľmi podrobným spôsobom, keď sa spojí s Ezechielom, kapitolou tridsaťsedem, Zjavením, kapitolou jedenásť, a Izaiášom, kapitolou šesť. Verš v jedenástej kapitole, kde Gabriel spája obe videnia, je verš desať, lebo tam severný kráľ postupuje až k pevnosti, no nie ďalej. Pevnosťou je v tom verši národ, alebo hlavné mesto, alebo egyptský kráľ, ako to v siedmej kapitole definuje Izaiáš.

Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a do šesťdesiatich piatich rokov bude Efraim zlomený, takže už nebude ľudom. A hlavou Efraima je Samária a hlavou Samárie je syn Remaliášov. Ak neuveríte, iste neobstojíte. Izaiáš 7,8.9.

V desiatom verši jedenástej kapitoly Daniela prichádza kráľ severu až k hranici Egypta a verš to vymedzuje ako „pevnosť“ Egypta (kráľa juhu). Možno ukázať, že desiaty verš predstavuje rok 1989, keď bolo Sovietsky zväz zmietnutý pápežstvom a jeho zástupnou armádou, Spojenými štátmi. Bola to prvá z troch zástupných vojen, ktoré sa pri tretej zástupnej vojne (Panium) napokon stanú tretou svetovou vojnou. Druhá zástupná vojna je znázornená veršami jedenásť a dvanásť a práve teraz prebieha na Ukrajine, kde Rusko predstavuje kráľa juhu, rovnako ako Sovietsky zväz predstavoval kráľa juhu pri svojej porážke v roku 1989.

V minulosti som použil výraz „studená vojna“, aby som odlíšil tieto tri zástupné vojny od svetových vojen. Na Ukrajine sa v skutočnosti odohráva skutočné vojnové ťaženie, takže to v skutočnosti nie je studená vojna, ale je to zástupná vojna medzi pápežstvom a jeho spojencami a Ruskom. Má však prísť tretia svetová vojna, v ktorej bude prakticky každý národ považovaný za cieľ.

Kiežby Boží ľud mal vedomie hroziaceho zničenia tisícov miest, ktoré sú teraz takmer vydané modloslužbe!...

„Prestúpenie takmer dosiahlo svoju hranicu. Svet naplňa zmätok a na ľudské bytosti má čoskoro prísť veľká hrôza. Koniec je veľmi blízko. My, ktorí poznáme pravdu, by sme sa mali

prípravovať na to, čo sa čoskoro prelomí na svet ako ohromujúce prekvapenie.“ Review and Herald, 10. september 1903.

Vo veršoch jedenásť a dvanásť Rusko, kráľ juhu, porazí zástupnú armádu pápežstva, predstavovanú nacistickým režimom, ktorý riadi ukrajinské vojnové úsilie a ktorý podporuje predchádzajúca zástupná armáda pápežstva, Spojené štáty. Počas druhej svetovej vojny bola zástupnou armádou pápežstva, kráľa severu, proti komunistickému Rusku nemecká nacistická vláda, a táto zástupná armáda prehrala, tak ako opäť prehrá v blízkej budúcnosti na Ukrajine.

Tretia zástupná vojna je znázornená vo veršoch trinásť až pätnásť a v starovekých dejinách sa naplnila bitkou pri Paniu. Tretia zástupná vojna bude vedená Spojenými štátmi, zástupným vojskom pápežstva, a kráľ severu v tejto bitke proti ateizmu zvíťazí, tak ako zvíťazil v prvej zástupnej vojne (studenej vojne). V prvej i tretej zástupnej vojne kráľ severu — pápežstvo — poráža kráľa juhu (Sovietsky zväz) a potom poráža Organizáciu Spojených národov. Jeho zástupným vojskom v týchto dvoch bitkách boli a opäť budú Spojené štáty.

Trump bude znovuzvolený ako ôsmy prezident, to jest z tých siedmich prezidentov, ktorí vládli v Spojených štátoch od času, keď bola v roku 1989 naplnená prvá zástupná vojna (studená vojna), čo bolo časom konca pre reformné hnutie tretieho anjela. Trump predstavuje republikánsky roh na šelme zo zeme a v roku 2020 utrpel smrteľnú ranu z rúk šelmy „woke“ ateizmu, v naplnení toho, že dvaja svedkovia z jedenástej kapitoly Zjavenia boli zabití na ulici.

Future for America predstavuje pravý protestantský roh počas totožných dejín a v roku 2020 dostalo Future for America smrteľnú ranu z rúk šelmy „woke“ ateizmu. V roku 2023, dvadsaťdva rokov po roku 2001, zostúpil Michael, aby začal proces, ktorý je u Ezechiela, Jána, Daniela a Izaiáša znázornený ako vzkriesenie mocného vojska, ktoré bude pozdvihnuté ako zástava pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone.

V roku 1856 filadelfské milleritické hnutie prešlo do laodicejského milleritického hnutia a práve tam a vtedy odmietlo rozšírené poznanie o siedmich časoch, a potom v roku 1863 úplne dovŕšilo svoju vzburu. Milleriti prešli zo stavu predstavovaného šiestym zborom vo Filadelfii do skúsenosti siedmeho zboru a tento bod obratu sa zhoduje s dejinami roku 2023, keď laodicejské hnutie Future for America prechádza zo skúsenosti siedmeho zboru späť do skúsenosti šiesteho zboru vo Filadelfii. V tejto prorockej aplikácii sa pravý protestantský roh, podobne ako republikánsky roh, stáva ôsmym, ktorý bol z tých siedmich.

Kľúčom k rozpoznaniu, že ukrajinská vojna je druhou zástupnou vojnou, je „pevnosť“ desiateho a siedmeho verša. V siedmom verši, ktorý predstavoval prijatie smrteľnej rany pápežstvom v roku 1798, vstúpil kráľ juhu do „pevnosti“ kráľa severu, a to sa naplnilo tým, že Napoleonov generál vošiel do Vatikánu a zajaľ pápeža. Kráľ juhu vstúpil do pevnosti. V desiatom verši kráľ severu, predstavujúci pápežstvo a jeho zástupné vojsko, Spojené štáty, zmietol štruktúru Sovietskeho zväzu, no „pevnosť“ ponechal stáť. „Pevnosťou“ bola hlava, hlavné mesto — bolo ňou Rusko.

No „hlava“ čiže pevnosť môže byť ustanovená len na základe dvoch alebo troch svedkov použitím Izaiáša, kapitoly sedem, veršov sedem a osem. Izaiáš sedem, verše osem a deväť, bol hlavným

východiskovým bodom pre sériu článkov Hirama Edsona o „siedmich časoch“, ktoré boli uverejnené v roku 1856. Tie dva verše, ktoré ustanovujú, že Rusko je pevnosťou, ktorá prevláda v súčasnej ukrajinskej vojne, sú zároveň tými dvoma veršami, ktoré ustanovujú východiskový bod pre oboje „sedem časov“ proti severnému a južnému kráľovstvu Izraela. Verš desať jedenástej kapitoly označuje vonkajšie videnie, o ktorom sestra Whiteová učí, že je založené na vzostupe a páde kráľovstiev.

„Zo vzostupu a pádu národov, ako je to zreteľne ukázané v knihách Daniel a Zjavenie, sa potrebujeme naučiť, aká bezcenná je čisto vonkajšia a svetská sláva. Babylon so všetkou svojou mocou a nádherou, akú odvtedy náš svet už nikdy nevidel, — mocou a nádherou, ktoré sa ľuďom tej doby zdali také stále a trvácne, — ako úplne pominul! Ako ‚kvet trávy‘ zahynul. Jakub 1:10. Tak zahynulo aj médsko-perzské kráľovstvo a kráľovstvá Grécka a Ríma. A tak hynie všetko, čo nemá Boha za svoj základ. Iba to, čo je spojené s Jeho zámerom a vyjadruje Jeho charakter, môže obstáť. Jeho zásady sú jediné pevné veci, ktoré náš svet pozná.“ Proroci a králi, 548.

Tri zástupné vojny sú „jasne vyložené v knihách Daniel a Zjavenie“ a kľúčom k tejto pravde je „pevnosť“ desiateho verša jedenástej kapitoly Daniela. No desiaty verš sa vzťahuje aj na vnútorné videnie, lebo v Izaiášovi 7, 8–9 je určené aj východisko pre obe „sedemročia“. Vonkajšie a vnútorné nemožno od seba oddeliť a obe obdobia dvetisícpäťsto dvadsiatich rokov sú aj Ezechielovými dvoma palicami, ktoré po spojení predstavujú zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc, čo je spojenie božstva s ľudstvom.

Danielova skúsenosť s víziou kauzatívneho „marah“ predstavuje prorockú líniu, v ktorej Michael zostupuje a vzkriesi svoj ľud posledných dní. Toto vzkriesenie predstavuje kroky, ktoré Kristus uskutočňuje, aby spojil svoje Božstvo s ľudskosťou svojho ľudu posledných dní. Uskutočňuje sa spojením Božskej mysle s ľudskou myslou, aby mali jednu myseľ, a uskutočňuje sa v trónnej sieni, vo Svätyni svätých, ktorá je „pevnosťou“, ktorú sestra Whiteová označuje za „citadelu“ (pevnosť) duše.

V trónnej sieni Boží ľud posledných dní prijíma Kristovu myseľ a potom je spolu s Kristom posadený v nebeských oblastiach. Nebeské miesto, kde Kristus sedí, je pevnosťou alebo hlavou chrámu. Telesný chrám má nižšiu prirodzenosť, ktorou je telo, čiže telo z mäsa. Má aj vyššiu prirodzenosť, ktorou je myseľ. V desiatom verši jedenástej kapitoly Daniela kľúč, ktorý označuje pevnosť vonkajšieho videnia, označuje aj pevnosť vnútorného videnia, a tým určuje dejiny, v ktorých rohy republikanizmu a protestantizmu prechádzajú do obrazu šelmy (republikanizmus), alebo do obrazu Boha (pravý protestantizmus). Obe rohy sa potom stávajú ôsmym, ktorý je zo siedmich.

Pravým rohom protestantizmu je teda filadelfský roh, ktorý je Ezechielovým mocným vojskom a Izaiášovým práporom, pozdvihnutým v boji proti obrazu šelmy, najprv v Spojených štátoch a potom vo svete. Daniel 11, verš 10, označuje bod v posvätných dejinách, v ktorom sa začína spájanie palíc. Ukrajinská vojna sa začala v roku 2014, ale až v roku 2022 začalo Rusko napádať Ukrajinu. V roku 2023, dvadsaťdva rokov po roku 2001, Michal začal svoje dielo vzkriesenia tých, ktorí utrpeli svoje prvé sklamanie pri naplnení podobenstva o desiatich pannách v roku 2020.

Najprv vzbudil „hlas“, ktorý teraz volá na púšti. V júli 2023 tento hlas začal volať a bol to ten istý hlas, ktorý bol vzbudený na začiatku reformného hnutia tretieho anjela v roku 1989, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec prostredníctvom začiatku.

„Hlas“ volajúci na púšti začal zaznievať predstavením prvej kapitoly Zjavenia, kde je spojenie božstva s ľudstvom predstavené ako Zjavenie Ježiša Krista, zjavenie, ktoré sa otvára tesne pred uzavretím času milosti. Daniel túto zjavenie zakúsil v desiatej kapitole, v „kauzatívnom“ videní. Spojenie božstva s ľudstvom v prvých veršoch Zjavenia predstavuje najdôležitejšiu pravdu, na základe zásady prvej zmienky. Spojenie božstva s ľudstvom, ktorým je zapečatenie stoštyridsaťštyritisíc, sa uskutočňuje prostredníctvom Božieho slova. Toto slovo je dané od Otca Synovi, ktorý ho dáva svojmu anjelovi, a ten potom odovzdáva posolstvo ľudskému zástupcovi. Prvé dva kroky sú predstavené božstvom. Tieto dva kroky majú tú zvláštnosť, že druhý krok božstva predstavuje božstvo, ktoré stvorilo všetky veci. Nasledujúce dva kroky sú predstavené Božími stvoreniami. Prvým krokom je nepadlý anjel a druhým prejavom Božieho stvorenia bol ten, ktorému bola daná moc znovu tvoriť podľa svojho druhu. Tento štvrtý krok, predstavujúci ľudstvo, mal potom vziať posolstvo a poslať ho cirkvám, aby cirkvi mohli „čítať a počuť“ tie veci, ktoré sú tam napísané.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má čoskoro stať; a oznámil to a v znameniach zvestoval skrze svojho anjela svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o slove Božom, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, i tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané, lebo čas je blízko. Ján siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý prichádza, a od siedmich Duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a knieža kráľov zeme. Jemu, ktorý si nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov vo svojej vlastnej krvi a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi, jemu sláva a panstvo na veky vekov. Amen. Hľa, prichádza s oblakmi, a uzrie ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli; a všetky pokolenia zeme budú nariekať pre neho. Áno, amen. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, ten, ktorý je, ktorý bol a ktorý prichádza, Všemohúci. Ja, Ján, ktorý som aj vašim bratom a spolúčastníkom v súžení, v kráľovstve i v trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou mohutný hlas ako zvuk trúby, ktorý hovoril: Ja som Alfa i Omega, prvý i posledný; a: Čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergamu, do Tyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey. Zjavenie 1:1–11.